

LUONNOS 9.12.2016

VM140:00/2016

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kevyiden moottoriajoneuvojen verosta ja laiksi ajoneuvoverolain 21 ja 57 §:n muuttamisesta**ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ**

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki kevyiden moottoriajoneuvojen verosta. Siinä otettaisiin käyttöön uusi valtiolle tuloutettava vuotuinen vero, joka kohdistuisi L3 ja L4 -luokan moottoripyöriin sekä L5 ja L7 -luokan kolmi- ja nelipyöriin, kuten eräisiin mönkijöihin. Vero ei kuitenkaan koskisi näihin luokkiin kuuluvia ajoneuvoja, joiden moottorin sylinteritilavuus olisi enintään 125 kuutiosenttimetriä, kuten kevytmoottoripyöriä. Vero ei myöskään koskisi L1 ja L2 -luokkaan kuuluvia mopoja eikä L6 -luokkaan kuuluvia mopoautoja.

Veron määrä olisi 150 euroa vuodessa.

Veron määräisi Liikenteen turvallisuusvirasto ajoneuvoliikennerekisterin tietojen perusteella. Ahvenanmaalla veroviranomainen olisi Ahvenanmaan valtionvirasto. Vero kannettaisiin verovelvollisille lähetettävillä verolipuilla kultakin 12 kuukauden pituiselta verokaudelta. Verovelvollinen olisi ajoneuvon omistaja tai haltija. Omistajan tai haltijan vaihdos taikka ajoneuvon poistaminen liikennekäytöstä kesken verokauden ei vaikuttaisi kannettavan veron määrään. Jos ajoneuvo kuitenkin olisi poistettu liikennekäytöstä verokauden päättyessä, veroa ei pantaisi maksuun ennen kuin ajoneuvo otetaan uudelleen liikennekäyttöön. Verotusmenettelyyn sovellettaisiin monilta osin ajoneuvoverolain säännöksiä.

Veroa valvoisivat poliisi, Tulli ja rajavartiolaitos. Jos rekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytettäisiin liikenteeseen veroa suorittamatta, kannettaisiin sanktioluonteista lisäveroa samaan tapaan kuin autoista.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi täsmennettäväksi ajoneuvoverolain säännöksiä verolipun lähettämisestä. Mainittuun lakiin lisättäisiin samalla säännös, joka mahdollistaisi ajoneuvoveron valvonnan teknisin keinoin.

Veron arvioidaan lisäävän valtion vuotuisia verotuottoja noin 25 miljoonalla eurolla.

Esitys liittyy valtion vuoden 2017 talousarvioon ja on otettu huomioon valtion vuoden 2017 ensimmäisessä lisätalousarvioesityksessä.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2017. Veroa alettaisiin kantaa tästä ajankohdasta niistä moottoriajoneuvoista, jotka ovat tai joiden tulisi olla tällöin ajoneuvoliikennerekisterissä merkittynä liikennekäyttöön.

YLEISPERUSTELUT

1 JOHDANTO

Pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelman mukaan rekisteröidyille veneille ja moottoriajoneuvoille säädetään vuotuinen vero, joka tuottaa yhteensä 50 miljoonaa euroa vuodessa. Valtion vuoden 2017 talousarvion valmistelun yhteydessä hallitus päätti ottaa veron käyttöön vuoden 2017 toukokuussa. Moottoriajoneuvojen osuudeksi veron tuottotavoitteesta on päätetty 30 miljoonaa euroa vuodessa.

Hallituksen talouspoliittinen ministerivaliokunta on tarkemmissa linjauksissaan päättänyt, että vero koskee vain kevyitä moottoriajoneuvoja, minkä lisäksi veron ulkopuolelle rajataan mopot, kevytmoottoripyörät ja mopoautot. Käytännössä vero koskee siten lähinnä tavallisia moottoripyöriä sekä eräitä kolmi- ja nelipyöriä. Tämä esitys sisältää veroa koskevat ehdotukset. Veneverosta annetaan erillinen hallituksen esitys.

2 NYKYTILA

2.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Kevyiden moottoriajoneuvojen rekisteröinti

Liikenteen turvallisuusvirasto toimii Suomessa ajoneuvojen rekisteröintiviranomaisena. Ajoneuvolain (1090/2002) mukaan rekisteröintivelvollisuus koskee liikenteessä käytettävää moottoriajoneuvoa tai siihen liitettävää perävaunua. Moottoriajoneuvot rekisteröidään valtakunnalliseen ajoneuvo-liikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitettuun ajoneuvoliikennerekisteriin, jäljempänä *rekisteri*, ennakoilmoituksen, rekisteröintikatsastuksen tai ajoneuvojen yksittäishyväksynnän kautta, jolloin ajoneuvojen teknisten tietojen lisäksi rekisteriin kirjataan muun muassa ajoneuvojen omistukseen, hallintaan ja käyttötarkoitukseen liittyviä tietoja. Rekisteriin saa tallettaa tietoja luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka ovat muun muassa ajoneuvon omistajia tai haltijoita.

Rekisteriä pidetään liikenneturvallisuuden parantamiseksi, tieliikenteen aiheuttamien ympäristöhaittojen vähentämiseksi sekä tieliikenteen verotustehtävien ja autokiinnityksen hoitamiseksi. Liikenteen turvallisuusvirasto pyrkii toiminnallaan varmistamaan ajoneuvojen rekisteritietojen oikeellisuuden sekä ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden täyttymisen. Rekisterinpitäjä saa käyttää rekisteriä sille lain mukaan kuuluvien tai lain nojalla säädettyjen tai määrättyjen tehtävien tai velvoitteiden hoitamisessa.

Ajoneuvolain mukaan moottorikäyttöisiä ajoneuvoja ovat henkilö-, linja-, paketti- ja kuorma-auton lisäksi mopo ja moottoripyörä sekä kolmi- ja nelipyöräiset L-luokkien ajoneuvot samoin kuin traktori, moottorityökone ja maastoajoneuvo. Moottorikäyttöistä ajoneuvoa ja siihen tai sen perävaunuun kytkettävää perävaunua, jota ei ole asianmukaisesti ensirekisteröity, muutosrekisteröity ja katsastettu, ei saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Käyttökielto koskee myös ajoneuvoa, joka on poistettu liikennekäytöstä. Ajoneuvon omistaja tai hänen sijastaan rekisteriin ilmoitettu haltija sekä ajoneuvon kuljettaja ovat vastuussa siitä, että liikenteeseen käytettävä ajoneuvo on liikennekelpoinen ja, jos sitä edellytetään, rekisteröity ja asianmukaisesti katsastettu.

Ajoneuvolain säännöksiä on uudistettu vuoden 2016 alussa voimaan tulleella lailla 1609/2015. Lainmuutoksen tarkoituksena on ollut poistaa L-luokan ajoneuvojen kansallinen päällekkäinen sääntely Euroopan unionin asetusten kanssa. Ajoneuvolaissa oleva L-luokan ajoneuvojen perusluokitus noudattaa EU -asetuksen mukaista luokitusta, mutta ajoneuvolaissa ei enää nykyisin luotella ajoneuvoluokkien teknisiä vaatimuksia. L-luokan ajoneuvojen tekniset määritelmät ovat kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyöräisten ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 168/2013.

Luokkaan L1e kuuluvat kevyet kaksipyöräiset moottorikäyttöiset ajoneuvot. Alaluokassa L1e-A ovat moottorilla varustetut polkupyörät ja alaluokassa L1e-B kaksipyöräiset mopot. Kolmipyöräiset mopot kuuluvat luokkaan L2e. Mopojen suurin rakenteellinen nopeus on enintään 45 kilometriä tunnissa ja polttomoottorin sylinteritilavuus on enintään 50 kuutiosenttimetriä.

Moottoripyörä (L3e ja L4e) on kaksipyöräinen moottorikäyttöinen ajoneuvo, jossa ei ole sivuvaunua (L3e) tai jossa on sivuvaunu (L4e) ja joka on varustettu moottorilla, jonka sylinteritilavuus on suurempi kuin 50 kuutiosenttimetriä kun kyseessä on polttomoottori tai jonka suurin rakenteellinen nopeus on suurempi kuin 45 kilometriä tunnissa.

Kevyt nelipyörä (L6e) on nelipyöräinen moottorikäyttöinen ajoneuvo, jonka kuormittamaton massa on enintään 350 kilogrammaa ilman sähköajoneuvon akkujen massaa ja jonka suurin rakenteellinen nopeus on enintään 45 kilometriä tunnissa. L6e-luokan ajoneuvon moottorin sylinteritilavuus on enintään 50 kuutiosenttimetriä, kun kyseessä on bensiinikäyttöinen ottomoottori, tai suurin nettoteho enintään neljä kilowattia, kun kyseessä on muu polttomoottori tai sähkömoottori. Alaluokkaan L6e-A kuuluvat kevyet maantiemönkijät ja alaluokkaan L6e-B mopoautot.

Kolmipyörällä (L5e) tarkoitetaan moottorikäyttöistä ajoneuvoa, jossa on kolme symmetrisesti sijoitettua pyörää ja joka on varustettu moottorilla, jonka sylinteritilavuus on suurempi kuin 50 kuutiosenttimetriä, kun kyseessä on polttomoottori, tai jonka suurin rakenteellinen nopeus on suurempi kuin 45 kilometriä tunnissa.

Raskas nelipyörä (L7e) on nelipyöräinen moottorikäyttöinen ajoneuvo, jonka kuormittamaton massa on enintään 400 kilogrammaa tai tavarankuljetusajoneuvon osalta enintään 550 kilogrammaa (sähköajoneuvon kyseessä ollessa kummassakin tapauksessa lukuun ottamatta akkujen massaa) ja jonka moottorin suurin nettoteho on enintään 15 kilowattia. Luokkaan kuuluvat raskaat henkilö- tai tavaranelipyörät sekä raskaat maantie- ja maastomönkijät.

Ajoneuvolakia muutettiin vuoden 2015 marraskuun alusta lailla 175/2015 siten, että liikennekäyttöä poisto ja liikennekäyttöön otto tehtiin mahdolliseksi autojen lisäksi kaikille muillekin ajoneuvoille rekisteri-ilmoituksella. Lisäksi laista poistettiin velvoite palauttaa ajoneuvon rekisterikilvet näissä tilanteissa. Ilmoitus voidaan tehdä ilman erityistä syytä toisin kuin varsinainen rekisteristä poisto, joka on mahdollinen vain laissa säädetyissä tilanteissa.

Ajokorttisäännökset

Ajokorttilaissa (386/2011) säädetään ajoneuvon ajo-oikeuteen vaadittavista ikä- ja ajokorttivaatimuksista. Mainitun lain mukaan kevytmoottoripyörää, jonka sylinteritilavuus on enintään 125 kuutiosenttimetriä ja enimmäisteho 11 kilowattia, saa kuljettaa 16 vuotta täyttänyt A1-luokan ajokortilla. Muiden moottoripyöräisten ja kolmipyöräisten kuljettamiseen vaaditaan A2 tai A-luokan ajokortti. A2-luokka koskee keskikokoisia moottoripyöriä ja A-luokka myös kaikkein isoimpia moottoripyö-

riä. A2-luokan ikäraja 18 vuotta. A-luokan ikäraja on 24 vuotta, jos ajokortti suoritetaan kuljettajan-tutkinnolla ensimmäisenä moottoripyöräluokkana.

Mopoa ja kevyttä nelipyörää eli käytännössä mopoautoa saa kuljettaa 15 vuotta täyttänyt AM-luokan ajokortilla. Henkilöauton kuljettamiseen vaaditaan 18 vuoden ikä ja B-luokan ajokortti. Mopoa ja mopoautoa saat kuljettaa myös B-luokan ajokortilla.

Moottoriajoneuvojen verotus

Autojen osalta rekisteritiedoilla on keskeinen merkitys nykyisen ajoneuvoverotuksen maksuunpanossa ja valvonnassa. Ajoneuvoverolain (1281/2003) nojalla ajoneuvoveroa kannetaan Suomessa rekisteriin merkityistä M- ja N-luokkaan kuuluvista henkilö-, paketti- ja kuorma-autoista. Verovelvollisia ovat ne henkilöt, jotka ovat merkityt rekisteriin ajoneuvojen omistajiksi tai haltijoiksi. Ajoneuvon rekisteritunnuksen tai valmistenumeron perusteella saadaan tietoja rekisteriin tallennetuista ajoneuvoista ja niiden verotuksesta, ajoneuvon omistajan, haltijan ja liikennevakuutuksen ottajan nimestä sekä osoite- ja yhteystiedoista.

Nykyisin ajoneuvoveron perusveroa kannetaan M-luokkaan kuuluvista henkilöautoista ja N-luokkaan kuuluvista pakettiautoista, joiden suurin sallittu kokonaismassa on enintään 3 500 kilogrammaa. Perusvero määräytyy henkilö- ja pakettiautojen tyyppihyväksynnässä todetun ja rekisteriin merkityn ominaishiilidioksidipäästön perusteella. Niillä vanhemmilla autoilla, joilla ei ole päästö-tietoa, vero määräytyy auton kokonaismassan perusteella. Alin hiilidioksidipäästöihin perustuva vero on säädetty 0-päästöisille autoille ja sen suuruus on 106 euroa vuodessa vuoden 2017 alusta lukien. Alin kokonaismassaan perustuva vero on 223 euroa. Henkilöautojen keskimääräinen hiilidioksidipäästöön perustuva vero on 246 euroa vuodessa.

Ajoneuvoveron käyttövoimaveroa kannetaan henkilö-, paketti- ja kuorma-autoista, jotka käyttävät polttoaineenaan bensiiniä lievemmin verotettua polttoainetta. Veron määrä vaihtelee ajoneuvo-luokittain. Valtiontaloudellisen tarkoituksensa lisäksi käyttövoimaverolla tasoitetaan eri tavoin verotettujen polttoaineita käyttävien autoilijoiden erisuuruisia käyttökustannuksia.

Ajoneuvovero kannetaan päiväkohtaisesti ja maksuunpannaan etukäteen 12 kuukauden pituisilta verokausilta rekisterissä olevien tietojen perusteella. Veroa ei kanneta niiltä päiviltä, joilta auto on ilmoitettu poistetuksi liikennekäytöstä ajoneuvolain säännösten mukaisesti. Liikennekäytöstä pois-toota koskeva ilmoitus katkaisee samalla verokauden. Vastaavasti liikennekäyttöön otto käynnistää uuden verokauden ja verovelvollisuuden. Verokauden ja verovelvollisuuden katkaisee myös auton omistajan tai haltijan vaihdos, sillä vero maksuunpannaan omistajalle tai haltijalle rekisteriin merki-tyltä omistus- tai haltijuusajalta.

Ajoneuvoveron veronkantoviranomaisena toimii Liikenteen turvallisuusvirasto, joka ylläpitää myös ajoneuvoista rekisteriä. Ahvenanmaalla veronkantoviranomaisena toimii Ahvenanmaan valtionvi-rasto ja verotus toimitetaan maakunnan ylläpitämän ajoneuvorekisterin tietojen perusteella.

Perusveron tuotoksi vuonna 2017 on arvioitu 782 miljoonaa euroa ja koko ajoneuvoveron tuotoksi 1 155 miljoonaa euroa.

Ajoneuvovero ei koske muita ajoneuvoluokkia kuin autoja.

Autoveroa kannetaan autoverolain (1482/1994) nojalla henkilö- ja pakettiautoista sekä moottoripyörästä ja L7 –luokkaan kuuluvasta nelipyörästä, kun ne rekisteröidään tai otetaan käyttöön Suomessa ensimmäistä kertaa. Vero on arvoperusteinen siten, että verotusarvo on ajoneuvon yleinen verollinen vähittäismyyntihinta Suomen markkinoilla verotusajankohtana.

Henkilö- ja pakettiauton autoveroprosentti määräytyy auton ominaishiilidioksidipäästön perusteella, tai jos sitä koskevaa tietoa ei ole käytettävissä, auton kokonaisuudessa ja käyttövoimaa vastaavan laskennallisen hiilidioksidipäästön perusteella. Pieni- ja keskipäästöisten autojen veroa alennetaan vaiheittain vuosien 2016 - 2019 alusta tavoitteena vahvistaa autoverotuksen ympäristöohjausta ja uudistaa autokantaa pienipäästöisempään suuntaan.

Moottoripyörien autoveroa ei ole samassa yhteydessä päätetty alentaa. Moottoripyörästä ei ole yleisesti saatavilla vastaavaa ominaishiilidioksidipäästötietoa kuin autoista. Niiden vero on moottorin iskutilavuudesta riippuen 9,8 – 24 prosenttia verotusarvosta. Moottorilavuuden voi kuitenkin karkeasti katsoa heijastavan erikokoisten moottoripyörien polttoaineen kulutusta, millä on suora yhteys ajoneuvon hiilidioksidipäästöihin. Sähkökäyttöisten L-luokan ajoneuvojen vero on 9,8 prosenttia verotusarvosta.

Autoveroa kannetaan verotettaessa sekä uusia että käytettynä maahantuotuja ajoneuvoja. Käytettynä tuodun ajoneuvon veroprosentti määräytyy samanlaisen jo aikaisemmin Suomessa rekisteröidyn ajoneuvon verotason mukaan, millä varmistetaan EU-oikeudessa edellytetty tuontitavaroiden syrjimättömän verokohtelu. Veron on velvollinen maksamaan se, joka merkitään rekisteriin ajoneuvon omistajaksi. Uusien ajoneuvojen kaupassa veron tilittää valtiolle kuitenkin yleensä veroviranomaisen hyväksymä rekisteröity asiamies.

Autoveron veronkantoviranomaisena toimii Tulli. Vuoden 2017 alusta lähtien autoverotustehtävä siirtyy Verohallinnolle.

Liiketoiminnan muodossa tapahtuvasta ajoneuvojen myynneistä ja niihin liittyvistä palveluista suoritetaan arvonlisäveroa kuten muidenkin tavaroiden ja palveluiden myynneistä. Arvonlisävero tulee suoritettavaksi myös silloin, kun ei-arvonlisäverovelvollinen hankkii moottoriajoneuvon EU:n ulkopuolelta ja tietyissä tapauksissa myös silloin, kun hankinta tapahtuu toisesta EU-jäsenvaltiosta Suomessa tapahtuvaa käyttöä varten. Tämä koskee moottorikäyttöisiä maakuljetusvälineitä, joiden moottorin iskutilavuus on yli 48 kuutiosenttimetriä tai teho on yli 7,2 kilowattia ja jotka ovat uusia. Moottoriajoneuvo katsotaan uudeksi, jos se on myyty enintään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun se ensimmäisen kerran otettiin käyttöön tai sillä on ajettu enintään 6 000 kilometriä. Arvonlisävero maksetaan siitä hinnasta, jolla ostajaa on veloitettu.

2.2 Nykytilan arviointi

Rekisterissä oli liikennekäyttöön ilmoitettuina vuoden 2016 syyskuun alussa muita moottoriajoneuvoja kuin autoja seuraavasti:

Taulukko 1. Liikennekäytössä 1.9.2016 olleet moottoriajoneuvot

moottoripyörät	L3/ L4	203 300
kolmipyörät	L5	800
mopot	L1 / L2	175 100
kevyet nelipyörät	L6	9 400

raskaat nelipyörät	L7	10 000
moottorikelkat		63 200
traktorit		397 300
moottorityökoneet		51 700
yhteensä		910 800

Moottoripyöriä oli liikennekäytössä vähän yli 200 000. Näistä kevytmoottoripyöriä oli noin 28 700. Useamman kuin yhden moottoripyörän omistavia henkilöitä on noin 31 000. Jos huomioon otetaan myös liikennekäytöstä poistetut ajoneuvot, moottoripyöräkannan koko on vähän yli 260 000. Liikennekäyttöön merkittyjen moottoripyörien osuus kannasta on suuri todennäköisesti siksi, että liikennekäytöstä poisto ei ollut mahdollista ennen vuotta 2015, eikä se ole sen jälkeenkään ollut monissa tapauksissa tarpeellista. Moottoripyörillä ei vuotuista veroa, joten liikennekäytöstä poistolla ei ole vastaavaa taloudellista merkitystä kuin autojen poistolla liikennekäytöstä. Aktiivisessa käytössä olevien moottoripyörien lukumäärää ei voi siten suoraan päätellä rekisteritietojen pohjalta. Asiaa voidaan myös tarkastella vakuutustietojen perusteella. Vuonna 2015 vakuutettuna oli vähän alle 170 000 rekisteröityä moottoripyörää, sekä noin 8 000 rekisteröimätöntä moottoripyörää, joiden vakuutuksen kesto on ollut vähintään yhden päivän. Määrä vastaa noin 74 000 vakuutusvuotta.

Moottoripyörien käyttö painottuu selvästi vapaa-ajan harrastukseen. Siltäkin osin kun moottoripyöriä käytetään työmatkoihin tai muuhun liikkumistarpeeseen, kyse on usein toissijaisesta liikkumisvälineestä auton ohella. Mopoja, mopoautoja sekä kevytmoottoripyöriä käytetään todennäköisesti yleisemmin liikkumisen tarpeisiin, sillä niiden pääasiallisella käyttäjäkunnalla eli nuorilla ei vielä ole mahdollisuutta hankkia auton ajamiseen oikeuttavaa ajokorttia.

Uusia moottoripyöriä rekisteröitiin vuonna 2015 noin 3 200 ja kolmi- ja nelipyöriä noin 800. Käytettyjä moottoripyöriä tuotiin maahan vuonna 2015 noin 1 900 ja nelipyöriä alle 200. Sekä uutena rekisteröityjen, että käytettynä tuotujen ajoneuvojen määrä on laskenut viime vuosina. Moottoripyörien ja muiden L-luokan ajoneuvojen hankinta liittyy vahvasti talouden suhdanteisiin. Esimerkiksi vuonna 2007 uusien ja käytettyjen moottoripyörien rekisteröintimäärä oli yhteensä noin 17 000.

Rekisteröintimäärien väheneminen on myös johtanut L-luokan ajoneuvoista kertyvän autoverotuoton pienentymiseen. Verotuoton L-luokan ajoneuvoista arvioidaan vuonna 2017 olevan 12 miljoonaa euroa.

3 ESITYKSEN TAVOITE JA KESKEISET EHDOTUKSET

3.1 Tavoite

Esityksen tavoitteena on hallitusohjelmaan sisältyvän kirjauksen mukaisesti ottaa kevyille moottorijajoneuvoille käyttöön vero valtion verotulojen lisäämiseksi.

3.2 Keskeiset ehdotukset

Veron kohde ja rajaukset

Vero koskisi L-luokkaan kuuluvista moottorijajoneuvoista tavallisia moottoripyöriä sekä eräitä kolmi- ja nelipyöriä, kuten mönkijöitä. Mopot, kevytmoottoripyörät ja mopoautot jäisivät veron ulkopuolelle, mikä on perusteltavissa veronmaksukykyyn liittyvillä näkökohdilla. Kyseiset ajoneuvot

ovat tyypillisesti nuorten käytössä muita moottoriajoneuvoja lievempien ajo-oikeusvaatimusten takia. Lisäksi erityisesti mopot ja kevytmoottoripyörät ovat arvoltaan vähäisempiä kuin kookkaammat moottoripyörät. Veronalaisia moottoriajoneuvoja olisi tällöin noin 185 000.

Vero ei koskisi myöskään raskaita moottoriajoneuvoja, kuten traktoreita ja työkoneita. Toisin kuin moottoripyörät, ne ovat pääosin ammattikäytössä olevia hyötyajoneuvoja. Veron ulkopuolelle jäisivät myös moottorikelkat. Ahvenanmaalla käytettävät moottorikelkat eivät kuulu rekisteröintivelvoitteen piiriin ja näiden osalta olisi siten luotava erillinen veroilmoitusmenettely. Veron valvonnan järjestäminen maastossa olisi myös vaikeaa. Edellä mainituista syistä ja moottorikelkoista kerättävän vähäisen verokertymän vuoksi, ei ole tarkoituksenmukaista sisällyttää moottorikelkoja veron piiriin.

Vero koskisi myös Ahvenanmaalla itsehallintohallintolainsäädännön mukaan rekisteröitäviä kevyitä moottoriajoneuvoja, jotta vero olisi yhtäläinen koko maassa.

Veron peruste ja määrä

Kevyiden moottoriajoneuvojen veron perusteena ei voida käyttää autojen tavoin ominaishiilidioksidipäästöä, jota koskevaa tietoa ei ole saatavissa kuin aivan uusimmista moottoripyöristä. Ominashiilidioksidipäästöjä on mitattu tyyppi hyväksynnän yhteydessä vuodesta 2015. Uusien sääntöjen mukainen hyväksyntä on pakollinen vuoden 2017 alusta kaikille uusille moottoripyörille. Moottoripyörien elinkaari on pitkä, joten pitkään aikaan ei päästäisi tilanteeseen, missä verotus voisi merkittävässä määrin pohjautua rekisteriin merkittyihin päästötietoihin. Koska vero olisi muutoinkin tavoitteeltaan valtiontaloudellinen, yksinkertaisinta olisi toteuttaa vero tasaverona. Veron määräksi ehdotetaan 150 euroa vuodessa.

Veronalaisille ajoneuvoille ei ehdoteta säädettävän nykyisestä ajoneuvoverolaista poikkeavia vapautuksia. Veropohja pidettäisiin tältä osin autojen kanssa mahdollisimman yhdenmukaisena hallinnollisten kustannusten ja verojärjestelmän selkeyden takia. Ajoneuvoverosta on nykyisin vapautettu esimerkiksi ajoneuvot, jotka on rekisteröity ja katsastettu museoajoneuvoiksi samoin kuin tiettyin edellytyksen vammaisten käytössä olevat ajoneuvot. Vastaavia vapautuksia sovellettaisiin siis myös kevyiden ajoneuvojen veroon.

Verotusmenettely

Veron kantaisi Liikenteen turvallisuusvirasto. Ahvenanmaalla veroviranomainen olisi ajoneuvoveron tapaan Ahvenanmaan valtionvirasto. Verotus perustuisi autojen tapaan moottoriajoneuvojen rekisteritietoihin. Muutoinkin verotusmenettelyssä noudatettaisiin pitkälti ajoneuvoverotuksessa nykyisin sovellettavaa menettelyä. Veroon ei kuitenkaan vaikuttaisi kesken verokauden tapahtuva ajoneuvon omistuksen tai hallinnan luovutus eikä myöskään ajoneuvon liikenteestä poisto toisin kuin autoihin sovellettavassa ajoneuvoverossa. Moottoripyörien liikennekäyttö on kausiluonteista. Jos verotus perustuisi autojen tapaan niihin päiviin, joina ajoneuvo on ilmoitettu liikennekäyttöön, päiväkohtaisen veron määrä muodostuisi erittäin suureksi verolla tavoitellun vuotuisen verotuoton saavuttamiseksi. Verolla olisi tällöin huomattavia käyttäytymisvaikutuksia. Olisi siten tarkoituksenmukaista kantaa vero vuoden mittaiselta verokaudelta riippumatta siitä, kuinka paljon sitä verokauden aikana tosiasiaassa käytetään. Jos ajoneuvo olisi kuitenkin poistettu liikennekäytöstä verokauden päättyessä, veroa ei pantaisi maksuun ennen kuin ajoneuvo otetaan uudelleen käyttöön. Liikennekäyttöön otto käynnistäisi tällöin uuden verokauden.

Ensimmäinen verokausi alkaisi lain voimaantulopäivänä niille moottoriajoneuvoille, jotka silloin on merkitty rekisteriin liikennekäytössä oleviksi. Myöhemmin rekisteriin merkittävien tai liikennekäyttöön ilmoitettujen moottoriajoneuvojen verokausi alkaisi rekisterimerkinnästä.

Liikenteen turvallisuusvirasto panisi veron maksuun verovelvolliselle lähettävillä verolipuilla. Verovelvollinen olisi moottoriajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja. Jos kuitenkin ajoneuvon haltijaksi olisi merkitty rekisteriin muu henkilö kuin omistaja, olisi haltija verovelvollinen omistajan sijasta. Jos rekisteriin on merkitty useampia omistajia tai haltijoita, he olisivat yhteisvastuussa veron suorittamisesta. Omistajan tai haltijan vaihdos kesken verokauden ei vaikuttaisi veron määrään toisin kuin autojen ajoneuvoverotuksessa. Maksettu vero seuraisi siten moottoriajoneuvon mukana uuden omistajan hyödyksi verokauden loppuun. Uuden verokauden alkaessa vero pantaisiin maksuun rekisteriin merkitylle uudelle omistajalle.

Veroa valvoisivat poliisi, Tulli ja rajavartiolaitos samaan tapaan kuin autojen ajoneuvoveroa. Valvonta rajoittuisi toistaiseksi lähinnä muun tieliikennevalvonnan yhteydessä tapahtuvaan valvontaan, sillä valvonnassa ei voitaisi hyödyntää määräaikaikatsastuksia samalla tavalla kuin autojen verovalvonnassa. Autojen kaltainen katsastusvelvollisuus koskee myös raskaita ja kevyitä nelipyöriä, mutta ei moottoripyöriä. EU-lainsäädäntö on kuitenkin tältä osin muuttumassa, sillä katsastusdirektiivin mukaan moottoripyörät on katsastettava tai on käytettävä vaihtoehtoisia tapoja moottoripyörien liikenneturvallisuuden edistämiseksi. Tarkoituksena on, että tätä koskeva hallituksen esitys voitaisiin antaa eduskunnalle alkuvuodesta 2017. Esityksen sisällöstä riippuen on siten mahdollista, että määräaikaikatsastus ulotettaisiin koskemaan myös moottoripyöriä, mikä tehostaisi verovalvonnan mahdollisuuksia. Jos rekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytettäisiin liikenteessä veroa suorittamatta, kannettaisiin sanktioluonteista lisäveroa kuten autojen ajoneuvoverotuksessa. Veron maksamatta jättäminen myös aiheuttaisi ajoneuvon käyttökiellon.

Koska vero poikkeaisi tietyiltä osin autoihin sovellettavasta ajoneuvoverosta, uudesta verosta ehdotetaan säädettäväksi oma verolakinsa. Menettelysäännösten osalta viitattaisiin kuitenkin osittain ajoneuvoverolain menettelysäännöksiin.

Ajoneuvoverolain muutos

Ajoneuvoverolakiin ehdotetaan myös eräitä muutoksia. Laissa mahdollistettaisiin liikenteen verojen valvonta teknisin keinoin. Tarkoituksena olisi automatisoida ja tehostaa verojen valvontaa esimerkiksi hyödyntämällä poliisin nopeusvalvontakameroita ja rekisterikilpien lukulaitteita.

4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Veron arvioidaan lisäävän valtion verotuloja noin 25 miljoonalla eurolla vuodesta 2017 lähtien. Tuottoarvio on laskettu olettaen, että liikennekäytöstä ilmoitetaan poistetuksi veron takia 10 prosenttia veronalaisista moottoriajoneuvoista. On kuitenkin mahdollista, että poisto kattaa huomattavasti suuremman määrän ajoneuvoja, jolloin verotuotto jää tätä pienemmäksi. Vertailukohtana voidaan käyttää vuoden 2015 aikana vakuutettujen moottoripyörien lukumäärää, mikä oli noin 15 prosenttia pienempi kuin verotuottoarvion pohjana käytetty moottoripyörien lukumäärä. Näistäkin osa on ollut vakuutettuna vain hyvin lyhyen aikaa, joten on mahdollista, että liikennekäytöstä poistuu yli 15 prosenttia veron piiriin lukeutuvista ajoneuvoista.

Ehdotetulla verolla ei ole merkittäviä vaikutuksia muiden verolajien tuottoihin. Jos autoveronalais-ten ajoneuvojen myynti tai maahantuonti vähenee veron käyttöönoton seurauksena, myös ensirekisteröinnin yhteydessä niistä kertyvä autoverotuotto voi vähentyä. Vaikutuksen arvioidaan kuitenkin olevan valtiontalouden kannalta vähäinen, sillä L-luokan ajoneuvojen vuotuinen autoverotuotto on noin 12 miljoonaa euroa. Lisäksi ehdotetun veron voidaan arvioida vähentävän arvonlisäverokertymää, koska kotitalouksien käytettävissä olevat tulot pienenevät. Voidaan olettaa, että kotitalouksien yleinen kulutus vähenee veron määrän verran, jolloin arvonlisäverokertymä pieneneisi noin kaksi miljoonaa euroa vuodessa.

Rekisterissä olevista veronalaisista ajoneuvoista vero kannettaisiin etukäteen 12 kuukauden pituiselta jaksolta riippumatta siitä, kuinka paljon sitä käytetään liikenteeseen. Varsinkin moottoripyörien käyttö on vahvasti kausiluonteista, joten käyttöpäiviin suhteutettuna veron määrä olisi suhteellisen korkea. Esimerkiksi autojen ajoneuvoveron perusvero on päivää kohden keskimäärin 0,67 euroa. Jos moottoripyörää käytetään esimerkiksi 30 - 60 päivää vuodessa, veron määrä olisi 2,5 - 5 euroa varsinaista käyttöpäivää kohden. Moottoripyörän liikennekäytöstä poisto kesken verokauden ei vaikuttaisi veroon kuten autojen ajoneuvoverotuksessa. Verolta välttyisi vain, jos moottoripyörä olisi poistettuna liikennekäytöstä tai rekisteristä verokauden alkaessa.

Veron käyttöönotto lisäisi veronalaisien moottoriajoneuvojen käytön kustannuksia. Veron määrää voi suhteuttaa moottoripyörien hintaan, joka oli vuonna 2015 verotettujen uusien moottoripyörien osalta keskimäärin runsas 12 000 euroa. Hintavaihtelu on suurta, sillä veron ulkopuolelle jäävien uusien kevytmoottoripyörien keskimääräinen hinta oli alle 5 000 euroa, kun taas yli 125-kuutioisten moottoripyörien keskihinta oli yli 15 000 euroa. Moottoripyöräkanta on kuitenkin melko vanhaa, keski-ikänsä noin 12 vuotta, ja käytettyjen moottoripyörien hinnat ovat selvästi alhaisempia. Käytettyjen moottoripyörien hinnat ovat tyypillisesti alhaisimmillaan noin 2 000 euroa.

4.2 Yritysvaikutukset

Tilastokeskuksen tilinpäätöstilaston perusteella Suomessa toimii moottoripyörien sekä niiden osien ja varusteiden myynnissä, huollossa ja korjauksessa noin 300 yritystä, joiden yhteenlaskettu liikevaihto on noin 300 miljoonaa euroa ja ne työllistävät yhteensä runsas 800 henkeä. Lisäksi moottoripyöräilyyn liittyvää varustemyyntiä harjoitetaan muun vähittäiskaupan piirissä. Veron käyttöönotto voi vaikuttaa negatiivisesti moottoripyörien hankintaan ja käyttöön sekä niihin liittyviin palveluihin, millä voi olla vaikutusta alan yleisiin toimintaedellytyksiin. Lisäksi kauppiaiden myynti- ja vaihtovarastoissa olevien ajoneuvojen arvo saattaa jossain määrin laskea. Käyttäytymismuutoksista alalle aiheutuvia vaikutuksia on vaikea arvioida määrällisesti.

Yritysten omistuksessa on noin viisi prosenttia veron piiriin tulevista moottoripyöristä. Veron suoranaiset vaikutukset yrityksille jäisivät kuitenkin pieniksi, sillä moottoripyörien ja muiden L-luokan ajoneuvojen käyttö yritysten liiketoiminnassa on vähäistä, eikä esimerkiksi myyntivarastossa olevista moottoripyöristä tarvitsisi maksaa veroa ennen kuin ne otetaan liikennekäyttöön.

4.3 Ympäristövaikutukset

Vero olisi tavoitteeltaan valtiontaloudellinen eikä ympäristönäkökohtiin perustuva. Veron käyttöönotto ei tukisi moottoriajoneuvokannan uusiutumista vähäpäästöisempään suuntaan. Veron piiriin tulevien moottoriajoneuvojen päästöjen osuus tieliikenteen kokonaishiilidioksidipäästöistä on kuitenkin vain noin prosentin suuruusluokkaa, eikä päästöperusteisella vero-ohjauksella siten olisi saavutettavissa kovin merkittävää vaikutusta.

Toisaalta myös ehdotettu valtiontaloudellisin perustein kannettava tasavero saattaisi jonkin verran vähentää hiilidioksidipäästöjä, jos vero vähentäisi liikenteen kokonaissuoritteen määrää. Tältä osin vaikutuksen tieliikenteen kokonaishiilidioksidipäästöihin voi kuitenkin olettaa jäävän vähäiseksi.

Moottoripyöräilystä aiheutuu hiilidioksidipäästöjen lisäksi myös terveydelle haitallisia päästöjä sekä meluhaittaa. Veron vaikutus näiden ulkoishaittojen vähentämiseksi jäisi myös vähäiseksi.

4.4 Vaikutukset viranomaistoimintaan

Veron kantaisi Liikenteen turvallisuusvirasto, joka pitää ajoneuvoliikennerekisteriä Manner-Suomessa.

Uuden veron käyttöönotto edellyttää Liikenteen turvallisuusviraston tietojärjestelmiin kertaluonteisia muutoksia, joista aiheutuviksi kustannuksiksi arvioidaan 250 000 – 300 000 euroa. Kertaluonteista lisätyötä aiheutuu myös asiakkaiden opastamisesta sekä ohjeistuksen ja lomakkeiden laatimisesta, joka vaatisi ensimmäisenä vuonna arviolta yhden henkilötyövuoden.

Liikenteen turvallisuusvirasto on valtion vuoden 2017 talousarvioesityksen yhteydessä saanut lisärahoitusta vuodelle 2017 veneveron ja moottoriajoneuvojen veron kustannuksia varten miljoona euroa. Tästä pääosa kuuluu tietojärjestelmätyöhön. Moottoriajoneuvojen veron vuotuisten kantokustannusten arvioidaan olevan joitakin satoja tuhansia euroja.

Ahvenanmaan valtionvirastolle verosta aiheutuvien kustannusten arvioidaan jäävän vähäiseksi.

4.5 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Veron käyttöönoton arvioidaan johtavan rekisteritietojen nykyistä tehokkaampaan päivittymiseen. Toisaalta vero voi merkitä moottoriajoneuvojen poistoa liikennekäytöstä veron välttämistarkoituksessa. Sanktioksi ehdotetulla lisäverolla pyritään kuitenkin vähentämään väärinkäytöksiä.

Ajoneuvoliikennerekisterin ja verotusaineiston perusteella arvioiden moottoripyörien omistus on keskittynyt ylempiin tuloluokkiin. Kolme neljäsosaa moottoripyörien omistajista kuuluu hyvätuloisimpaan puoliskoon työikäisestä väestöstä ja selvästi yli puolella moottoripyöristä omistaja kuuluu kolmeen ylimpään tulodesiiliin lukeutuville omistajille, kun tuloluokkien rajat on laskettu työikäisen väestön tulojen mukaan. Muiden ajoneuvoluokkien jakauma omistajien tuloluokittain muistuttaa moottoripyörien jakaumaa. Veron ulkopuolelle jäävien kevytmoottoripyörien ja kevyiden nelipyörien omistus on sen sijaan hieman enemmän keskittynyt myös alimpaan tulodesiiliin. Tämä voi osittain selittyä sillä, että nämä ajoneuvot ovat ajokorttivaatimusten takia tyypillisesti nuorten käytössä.

Verotusaineistolla ei kuitenkaan voida muodostaa selkeitä kotitalouksia, joista tulonjakovaikutusarvioissa tavanomaisesti käytettyä gini-indikaattoria lasketaan. Tilastokeskuksen kulutustutkimuksessa nämä tiedot ovat saatavilla, mutta aineisto on haastatteluluonteensa johdosta epätarkempi ja sisältää runsaasti myös muita kuin veron piiriin ehdotettavaksi kuuluvia moottoripyöriä. Kotitalouskohteisessa tarkastelussa moottoripyörien omistus on jakautunut tasaisemmin eri tuloluokkiin lukuun ottamatta aivan alimpia tuloluokkia, jolloin gini-kertoimella mitattuna ehdotettu vero olisi tuloeroja lisäävä. Vaikutus gini-kertoimeen olisi kuitenkin mittaluokaltaan varsin pieni, vähemmän kuin 0,01. Vaikka lukuun liittyy edellä mainituista syistä epävarmuuksia, kuvaa se kohtuullisella tavalla muu-

toksen suuntaa ja vaikutuksen kokoa. Veron vaikutus korostuu sellaisten kotitalouksien osalta, joilla on käytössä useampia moottoripyöriä.

Yksityishallinnassa olevien moottoripyörien sekä L5- ja L7-luokan ajoneuvojen haltijoista noin 90 prosenttia on miehiä, joten ehdotettu vero kohdistuisi selvästi enemmän miehiin.

5 ASIAN VALMISTELU

Esitys liittyy pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelman ja syksyllä 2016 valtion vuoden 2017 talousarviovalmistelun yhteydessä tehtyihin veropoliittisiin linjauksiin.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Liikenteen turvallisuusviraston kanssa.

Esitysluonnoksesta pyydettiin lausunto liikenne- ja viestintäministeriöltä, oikeusministeriöltä, Ahvenanmaan maakunnan hallitukselta, Ahvenanmaan valtionvirastolta, Poliisihallitukselta, rajavartiolaitokselta, Tullilta, MP –kauppiaat ry:ltä, Suomen motoristit ry:ltä, Teknisen kaupan liitto ry:ltä ja Veronmaksajain keskusliitto ry:ltä.

Lausunnon antoivat...

Lausunnoissa...

6 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ

Esitys liittyy valtion vuoden 2017 talousarvioon ja se otetaan huomioon vuoden 2017 ensimmäisessä lisätalousarvioesityksessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki kevyiden moottoriajoneuvojen verosta

1 §. Lain soveltamisala. Lain soveltamisala määritettäisiin siten, että veroa suoritettaisiin Suomessa rekisteröidystä tai käytettävästä kevyestä moottoriajoneuvosta. Lain soveltamisala vastaisi autoilta kannettavan ajoneuvoveron soveltamisalaa. Veronsaajana olisi valtio.

2 §. Veronalaiset ajoneuvot. Pykälän 1 momentissa määritettäisiin veronalaiset ajoneuvot. Veronalaisia olisivat ajoneuvoja koskevien säännösten mukaan luokkiin L3 ja L4 kuuluvat moottoripyörät, luokkaan L5 kuuluvat kolmipyörät sekä luokkaan L7 kuuluvat nelipyörät. Vero ei siis koskisi L1 ja L2 –luokkaan kuuluvia moottorilla varustettuja polkupyöriä ja kaksi- tai kolmipyöräisiä mopoja. Myöskään L6 –luokan kevyet nelipyörät, joita ovat lähinnä mopoautot ja eräät kevyet maantiemönkijät, eivät olisi veronalaisia.

Laissa ei käytettäisi voimassa olevan ajoneuvolain mukaista täsmällistä e–kirjaimen sisältävää luokkamerkintää, kuten L3e, vaan yleisluonteisempaa merkintätapaa, jossa L–kirjaimen lisäksi on vain luokan numero, kuten L3. Syynä tähän on se, että luokan merkitsemistapa ajoneuvoliikennerekisterissä riippuu siitä, minkä ajankohdan säännösten mukaan ajoneuvo on merkitty rekisteriin. Pel-

kän L-kirjaimen ja luokan numeron ilmaiseminen verolaissa tarkoittaisi siten, että veronalaisia olisivat myös ne kyseiseen L –luokkaan kuuluvat ajoneuvot, joiden luokkamerkintä sisältää kirjaimen e.

Veronalaisuus edellyttäisi, että ajoneuvo on merkitty tai sen pitäisi olla merkitty ajoneuvoliikenne-rekisteristä annetussa laissa tai sitä vastaavassa Ahvenanmaan maakuntalaissa tarkoitettuun rekisteriin. Tässä laissa rekisterillä tarkoitettaisiin molempia rekistereitä. Veron ulkopuolelle jäisivät ne ulkomailla rekisteröidyt ajoneuvot, joita ei ole velvollisuus rekisteröidä Suomessa. Tarkemmat säännökset ulkomailla rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon väliaikaisesta tai tilapäisestä käytöstä Suomessa sisältyvät ajoneuvolain perustella annettuun valtioneuvoston asetukseen ajoneuvojen rekisteröinnistä (893/2007). Mainitussa asetuksessa on useita säännöksiä tilanteista, joissa ajoneuvoa saa käyttää Suomessa rekisteröimättä. Asetuksen 42 § koskee Euroopan talousalueen (ETA) valtioissa rekisteröityjä ajoneuvoja, joista on suoritettava autoveroa. Koska L3-, L4-, L5- ja L7 –luokan ajoneuvot ovat autoveron alaisia, säännös koskee niitä. Suomessa vakituisesti asuva henkilö saa käyttää tällaista ETA-valtiossa rekisteröityä ajoneuvoa täällä autoverolaissa tarkoitettuun ajoneuvon verottomaan käyttöön oikeuttavan ajan ja sitä seuraavan seitsemän päivän ajan. Ajoneuvon kuljettajan tulee tällöin osoittaa ajoneuvon veroton käyttöoikeus liikennettä valvovalle viranomaiselle autoverotusta hoitavan veroviranomaisen vahvistamalla käyttöönottoilmoituksella. Asetuksen 43§:ssä määritellään Geneven ja Wienin tieliikennettä koskeviin yleissopimuksiin (SopS 11/1959 ja SopS 30/1986) liittyneessä muussa valtiossa kuin Suomessa vakinaisesti asuvan luonnollisen henkilön oikeus käyttää ajoneuvoa Suomessa rekisteröimättä. Tällainen henkilö saa tilapäisesti käyttää Suomessa omaa tarvettaan varten maahan tuomaansa sopimusvaltiossa rekisteröityä L-luokan tai siihen rinnastettavan luokan ajoneuvoa enintään yhden vuoden maahantulopäivästä.

Pykälän 2 momentissa rajattaisiin veron ulkopuolelle ne veronalaisiin luokkiin kuuluvat ajoneuvot, joiden moottorin sylinteritilavuus on enintään 125 kuutiometrimetriä, kuten kevytmoottoripyörät. Veron ulkopuolelle jäisivät myös muuhun kuin polttomoottoritekniikkaan perustuvat L -luokan ajoneuvot, kuten sähkökäyttöiset ajoneuvot.

3 §. Verokausi. Pykälän 1 momentin mukaan veronkanto tapahtuisi liukuvalta 12 kuukauden jaksolta. Verokausi ei siis olisi sidottu kalenterivuoteen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin verokauden alkamisajankohdasta. Verokausi alkaisi kun ajoneuvo, josta ei ole suoritettu veroa, ilmoitettaisiin otetuksi liikennekäyttöön tai ajoneuvoa käytettäisiin liikenteessä. Verokausi alkaisi myös silloin jos ajoneuvon verovapauden edellytykset päättyvät ja ajoneuvo on liikennekäytössä. Veroa ei maksuunpantaisi kaikille ajoneuvoille samalla kertaa, vaan maksuunpanon ajankohta riippuisi siitä, milloin ajoneuvo otetaan liikennekäyttöön. Ajoneuvon käyttöönotolla liikenteeseen tarkoitetaan myös ajoneuvon ensirekisteröintiä, jos ajoneuvoa ei ilmoiteta liikennekäytöstä poistetuksi. Verokausi vaihtuisi verokauden päättymistä seuraavana päivänä, jos verovelvollisuus ei olisi tällöin päättynyt esimerkiksi sen takia, että ajoneuvo on merkittyä liikennekäytöstä poistetuksi.

4 §. Veron määräytymisen ajankohta. Pykälän mukaan vero kannettaisiin rekisteriin verokauden alkaessa merkittyjen tietojen mukaan. Jos ajoneuvoa ei olisi merkitty rekisteriin, vero kannettaisiin niiden tietojen mukaan, jotka olisi pitänyt olla ilmoitetut rekisteriin verokauden alkaessa. Viimeksi mainittu koskisi tilannetta, jossa liikennekäytössä tavataan rekisteröimätön ajoneuvo. Jos taas kyseessä olisi rekisteröity ajoneuvo, mutta vero olisi maksuunpantu vanhentunein rekisteritiedoin esimerkiksi väärälle verovelvolliselle, tulisi tietoja korjata ensisijaisesti tekemällä rekisterilainsäädännössä tarkoitettu muutosilmoitus rekisteriin.

5 §. Veron määrä. Kevyiden moottoriajoneuvojen vero kannettaisiin kaikilta veronalaisilta ajoneuvoilta yhtä suurena tasaverona, jonka määrä olisi 150 euroa 12 kuukauden verokaudelta.

Koska kyseessä ei olisi autoilta kannettavan ajoneuvoveron tapaan päiväkohtaisesti laskettava vero, pykälän 2 momentissa täsmennettäisiin, että ajoneuvon poisto liikennekäytöstä, lopullinen poisto rekisteristä tai muu käytön estyminen verokauden aikana ei vaikuta verokaudelta kannettavan veron määrään. Liikennekäytöstä poistolla tai lopullisella poistolla olisi vaikutusta vasta kuluvan verokauden päätyttyä, sillä veroa ei tällöin enää kannettaisi seuraavalta verokaudelta.

6 §. Verovelvollisuus. Pykälässä säädettäisiin verovelvollisuuden määräytymisestä. Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollinen olisi se, joka on verokauden alkaessa merkitty rekisteriin ajoneuvon omistajaksi tai haltijaksi.

Pykälän 2 momentissa täsmennettäisiin, että jos ajoneuvolle on merkitty rekisteriin haltija, olisi tämä aina verovelvollinen omistajan sijasta. Jos omistajia tai haltijoita on enemmän kuin yksi, olisivat he kaikki verovelvollisia ja yhteisvastuussa veron suorittamisesta. Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero kuitenkin maksuunpantaisiin rekisteriin ensimmäiseksi omistajaksi tai haltijaksi merkitylle henkilölle. Tässäkin tapauksessa haltijat olisivat ennen omistajia verovelvollisia. Omistaja ja haltija eivät siis olisi yhtä aikaa verovelvollisia samasta ajoneuvosta.

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä ajoneuvoa tai rekisteriin merkitty tieto on virheellinen, verovelvollisena olisi se, jonka olisi tullut olla merkitty rekisteriin ajoneuvon omistajaksi tai haltijaksi. Jollei tätä voida selvittää, verovelvollinen olisi se, jonka käytössä ajoneuvon on katsottava olleen. Ajoneuvon käyttäjä olisi verovelvollinen myös silloin jos ajoneuvoa, josta ei ole suoritettu veroa, on käytetty omistajan suostumuksetta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin verovelvollisuuden päättymisen ajankohdasta. Koska kevyiden moottoriajoneuvojen veroa ei laskettaisi päiväkohtaisesti vaan vuoden ajanjaksolta, alkanut verovelvollisuus jatkuisi vähintään 12 kuukautta. Ajoneuvon liikennekäytöstä poisto, lopullinen rekisteristä poisto, omistajan tai haltijan vaihtuminen, verovapauden alkaminen tai ajoneuvon varkaus vaikuttaisivat vasta verokauden päätyttyä siten, että verovelvollisuus ei enää jatkuisi.

7 §. Lisävero rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttämisestä liikenteeseen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi lisäverosta, joka kannettaisiin, jos liikenteessä havaitaan käytetyn rekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistetuksi ilmoitettua ajoneuvoa, josta ei ole suoritettu asianmukaisesti veroa. Liikennekäytöstä poistoa koskeva merkintä tehdään ajoneuvon omistajan tai haltijan ilmoituksen perusteella. Lakiin ehdotetaan otettavaksi riittävän ennalta estävän vaikutuksen turvaamiseksi säännökset siltä varalta, että ilmoitus ajoneuvon liikennekäytöstä poistosta on tehty veron välttämistarkoituksessa. Vastaava lisäveroseuraamus koskee ajoneuvoverolain perusteella liikennekäytöstä poistettuja autoja, joita havaitaan käytettävän liikenteessä.

Jotta seuraamuksella olisi ennalta estävää vaikutusta, ehdotetaan, että laskentaperuste olisi se veron määrä, joka ajoneuvosta olisi 12 kuukauden verokaudelta vuoden aikana suoritettava korotettuna viisinkertaiseksi. Lisäveron määrä olisi siten 750 euroa. Laskentaperusteena viisinkertainen seuraamus vastaisi autoilta ajoneuvoverolain (1281/2003) mukaan kannettavaa lisäveroa. Autoilta kannettava lisävero on kuitenkin aina vähintään tuhat euroa. Kevyiden moottoriajoneuvojen lisävero olisi tältä osin lievempi, koska vastaavaa vähimmäismäärää ei ehdoteta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi tarkemmin menettelyä, jota noudatettaisiin lisäveron maksuunpanossa. Lisävero määrättäisiin noudattaen ajoneuvoverolain 47 §:ssä säädettyä jälkiverotusmenettelyä. Lisävero maksuunpantaisiin verovelvolliselle. Lisäveroon sovellettaisiin muilta osin samoja säännöksiä kuin kevyiden moottoriajoneuvojen veroon.

8 §. *Viranomaiset.* Pykälässä säädettäisiin viranomaistoimivallasta. Liikenteen turvallisuusvirasto toimii jo nykyisin autoista kannettavan ajoneuvoveron veronkantoviranomaisena. Kevyiden moottoriajoneuvojen verotusmenettely olisi pitkälti samanlainen kuin ajoneuvoverotuksessa ja siten Liikenteen turvallisuusvirasto vastaisi myös kevyiden moottoriajoneuvojen verotuksen toimittamisesta, veronkannosta, verovalvonnasta ja muista viranomaistehtävistä.

Ajoneuvoverotusta Ahvenanmaalla hoitaa nykyisin Ahvenanmaan valtionvirasto. Vastaavasti kevyiden moottoriajoneuvojen verotustehtävät kuuluisivat Ahvenanmaan valtionvirastolle. Valtionvirastoon sovellettaisiin verotustehtävien osalta mitä Liikenteen turvallisuusviraston tehtävistä säädettäisiin tässä laissa tai ajoneuvoverolaissa.

Liikenteen turvallisuusvirasto voisi 9 §:ään sisältyvän viittauksen perusteella siirtää kevyiden moottoriajoneuvojen veroon liittyviä avustavia tehtäviä sopimuskumppaneille kuten nykyisin ajoneuvoverotuksessa. Tällaisia avustavia tehtäviä olisivat esimerkiksi puhelinneuvonnan, postituksen tai tallennustehtävien hoitaminen. Viranomaiselle kuuluvaa päätöksentekovaltaa tai verovalvontaa ei voitaisi siirtää muun kuin laissa toimivaltaiseksi säädetyn viranomaisen tehtäväksi. Avustavia tehtäviä hoitavaan sovellettaisiin rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

Liikenteen turvallisuusviraston verovalvontatehtävän lisäksi Tulli, poliisi ja rajavartiolaitos valvoisivat veron suorittamista ja oikeellisuutta samoin kuin ajoneuvoverotuksessa.

Pykälässä säädettäisiin myös valtion puhevallan käytöstä muutoksenhakua ja oikaisua koskevissa asioissa. Kuten nykyisin ajoneuvoverotuksessa, tehtävä kuuluisi Liikenteen turvallisuusviraston veroasiamiehelle.

9 §. *Eräiden lakien soveltaminen.* Kevyiden moottoriajoneuvojen verotukseen olisi tarkoitus soveltaa mahdollisimman pitkälle yhdenmukaista menettelyä autoilta kannettavan ajoneuvoveron kanssa. Tässä laissa ei siten säädettäisi yksityiskohtaisesti verotusmenettelyä, vaan viitattaisiin ajoneuvoverolain soveltuviin säännöksiin. Myös eräiden aineellisten säännösten, kuten verovapaussäännösten osalta olisi tarkoituksenmukaisempaa viitata ajoneuvoverolain säännöksiin kuin ottaa vastaava yksityiskohtainen ja laaja sääntely lakiin kevyiden moottoriajoneuvojen verosta.

Kevyiden moottoriajoneuvojen veroon soveltuisivat ajoneuvoverolain säännökset verovapaista ajoneuvoista, jolloin verosta vapaita olisivat muun muassa museoajoneuvoksi rekisteröidyt moottoripyörät. Veroon sovellettaisiin lisäksi ajoneuvoverolain säännöksiä veron kannosta, perinnästä, veronkorotuksesta, jälkiverotuksesta, ennakkoratkaisusta, oikaisusta, vammaiselle myönnettävästä vapautuksesta, muutoksenhausta, käyttökiellosta, veronkierrosta, viranomaista avustavien tehtävien järjestämisestä, valvonnasta, veronhuojennuksesta, pienimmästä perittävästä, maksuunpantavasta ja palautettavasta määrästä, veroa koskevien tietojen julkisuudesta, sähköisestä allekirjoituksesta sekä rangaistuksista.

Jollei ehdotetussa laissa tai ajoneuvoverolaissa toisin säädetä, sovellettaisiin kevyiden moottoriajoneuvojen veroon soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään, sa-

moin kuin mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Veronalaisten ajoneuvojen määrittelyyn vaikuttavat myös ajoneuvojen rekisteröintiä sekä ajoneuvo-tekniikkaa koskevat säännökset. Tämän johdosta kevyiden moottoriajoneuvojen veroon sovellettaisiin niitä ajoneuvojen luokittelua sekä rekisteröintivelvollisuutta koskevia säännöksiä joista säädetään asianomaisessa EU-tason säännöksessä samoin kuin ajoneuvolaissa ja tieliikennelaissa (267/1981) sekä niiden nojalla annetuissa säännöksissä.

Verotustietojen käyttöön ja luovutukseen sovellettaisiin soveltuvin osin, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa säädetään. Ensisijassa verotietojen julkisuutta ja tietojen antamista koskisi kuitenkin ajoneuvoverolain 63 §, jonka perusteella kevyiden moottoriajoneuvojen veroa koskevat tiedot olisivat julkisia lukuun ottamatta verovelvollisen terveydentilaa koskevia asiakirjoja ja veronhuojennus- ja lykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja. Esimerkiksi moottoripyörää ostava voisi saada veroviranomaiselta tiedon, miltä ajalta vero on maksettu tai milloin kyseessä olevan moottoripyörän kuluva verokausi päättyy.

Jos muun lain säännökset olisivat ristiriidassa kevyiden moottoriajoneuvojen verosta annetun kanssa, sovellettaisiin veron kantamiseen tämän lain säännöksiä. Toissijaisesti sovellettaisiin ajoneuvoverolakia. Muut pykälässä mainitut lait tulisivat siten sovellettaviksi siltä osin kuin kevyiden moottoriajoneuvojen verosta annetussa laissa tai ajoneuvoverolaissa ei toisin säädettäisi.

10 §. Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä toukokuuta 2017. Veroa alettaisiin kantaa tästä ajankohdasta lähtien niiltä ajoneuvoilta, jotka ovat tai joiden tulisi olla rekisterissä merkittynä liikennekäyttöön.

1.2 Ajoneuvoverolaki

21 §. Verolipun ja muun ilmoituksen tai päätöksen lähettäminen. Pykälän 1 momentin mukaan Liikenteen turvallisuusvirasto lähettää verolipun, muun ilmoituksen ja päätöksen verovelvolliselle ajoneuvoliikennerekisteriin merkityllä osoitteella. Muu kuin yksityishenkilö voi myös ilmoittaa erillisen laskutusosoitteen. Koska ajoneuvoliikennerekisteriin ei aina ilmoiteta ajan tasalla olevia osoitetietoja, lisättäisiin säännökseen mahdollisuus lähettää verolippu, ilmoitus tai päätös myös yritystietojärjestelmään tai väestötietojärjestelmään merkityllä osoitteella. Verovelvollisen osoitteenmuutosilmoitusta väestötietojärjestelmään tai yritystietojärjestelmään voitaisiin siten käyttää automaattisesti verolipun lähetysoitteena, jos yritys ei ole ilmoittanut erillistä laskutusosoitetta. Säännös koskisi autojen ajoneuvoverotuksen lisäksi veneiden ja kevyiden moottoriajoneuvojen verotusta viimeksi mainittuja veroja koskeviin lakiehdotuksiin sisältyvien viittaussäännösten nojalla.

57 §. Valvonta. Pykälä koskee ajoneuvoverotuksen valvontaa. Ajoneuvoverotuksen valvonta kuuluu Liikenteen turvallisuusvirastolle sekä poliisille, Tullille ja rajavartiolaitokselle. Nykyisin poliisi valvoo ajonopeuksia automaattisilla nopeusvalvontalaitteilla. Lisäksi poliisiautoissa on otettu käyttöön rekisterikilpien automaattisia lukulaiteita, joilla liikenteessä voidaan tunnistaa katsastamattomia ajoneuvoja sekä havaita, onko ajoneuvo ilmoitettu liikennekäytöstä poistetuksi tai onko ajoneuvo käyttökiellossa maksamattoman ajoneuvoveron takia. Tällä hetkellä poliisi valvoo liikennettä poliisilain (493/1995) 28 ja 29 §:n mukaisesti ja valvontaa saa suorittaa vain yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, rikosten ennalta estämiseksi, rikoksesta epäillyn tunnistamiseksi sekä erityisten valvontakohteiden vartioimiseksi. Poliisilain perusteella teknistä valvontaa voi kohdistaa esimerkiksi verorikosten valvontaan, mutta ei yksinomaan liikenteen verojen valvontaan.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi säännös verotuksen valvonnasta teknisin laittein. Teknisin laittein tapahtuva valvonta kohdistuisi liikenteessä käytettäviin kulkuvälineisiin. Nopeusvalvontakameroiden kuvia, rekisterilukulaitteiden havaintoja tai muilla teknisillä laitteilla havaittuja tietoja voitaisiin käyttää liikenteen verotuksen valvonnassa. Valvonta voisi tapahtua jatkuvana tai toistuvana automaattisena kuvaamisena taikka kuvan tai muun valvontatiedon tallentamisena. Säännös olisi muotoiltu tavalla, jossa otettaisiin huomioon teknisten valvontalaitteiden kehitys siten, että valvonta voisi perustua myös muuhun menetelmään kuin rekisterikilpien kuvaamiseen. Tulevaisuudessa valvontakeinona saattaisi esimerkiksi olla ajoneuvolaiteiden lähettämän tiedon automaattinen luenta ja tallennus. Selkeyden vuoksi säännöksessä todettaisiin myös se, että valvontaa järjestettäessä tai suoritettaessa tulisi varmistua, että kuvaaminen tai muun valvontatiedon tallennus ei kohdistu kotirauhan piirissä oleviin alueisiin tai tiloihin. Teknisellä valvonnalla kerättävät tiedot tallennettaisiin ajoneuvoliikennerekisteriin, ja tietojen käsittelyyn sovellettaisiin silloin ajoneuvoliikennerekisteristä annetun lain säännöksiä.

Säännöstä teknisestä valvonnasta voitaisiin soveltaa myös kevyiden moottoriajoneuvojen veron tai veneveron valvontaan kyseisissä lakiehdotuksissa olevien viittaussäännösten perusteella.

2 Voimaantulo

Lakien on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä toukokuuta 2017.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki **kevyiden moottoriajoneuvojen verosta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 § Lain soveltamisala

Suomessa rekisteröidystä tai Suomessa käytettävästä kevyestä moottoriajoneuvosta suoritetaan valtiolle kevyiden moottoriajoneuvojen veroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 § Veronalaiset ajoneuvot

Veronalaisia ovat luokkiin L3, L4, L5, ja L7 kuuluvat ajoneuvot, jotka on merkitty tai joiden tulisi olla merkittynä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tai sitä vastaavassa Ahvenanmaan maakuntalaissa tarkoitettuun rekisteriin (*rekisteri*).

Veronalaisia eivät kuitenkaan ole 1 momentissa mainittuihin luokkiin kuuluvat ajoneuvot, joiden moottorin sylinteritilavuus on enintään 125 kuutiometria tai jotka perustuvat muun moottoritekniikan kuin polttomoottorin käyttöön.

3 § Verokausi

Vero kannetaan 12 kuukauden pituiselta verokaudelta.

Verokausi alkaa, kun ajoneuvo, josta ei ole suoritettu veroa, ilmoitetaan otetuksi liikennekäyttöön tai jota käytetään liikenteessä. Seuraava verokausi alkaa edellisen verokauden päättymistä seuraavana päivänä, jos verovelvollisuus ajoneuvosta ei ole päättynyt 7 §:n 4 momentin mukaan.

4 § Veron määräytymisen ajankohta

Vero kannetaan niiden tietojen mukaan, jotka on merkitty tai, jos ajoneuvo on rekisteröimätön, jotka olisi pitänyt olla ilmoitettu rekisteriin verokauden alkaessa.

5 § Veron määrä

Vero on 150 euroa verokaudelta.

Ajoneuvon poisto liikennekäytöstä, lopullinen poisto tai muu käytön estyminen verokauden aikana ei vaikuta verokaudelta kannettavan veron määrään.

6 § Lisävero rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttämisestä liikenteeseen

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa, josta ei ole kannettu veroa 3 §:n mukaisesti, verokaudelta maksuunpantavan veron lisäksi kannetaan lisäveroa. Lisäveron määrä on verokaudelta laskettava vero viisinkertaisena.

Lisävero määrätään sen maksettavaksi, joka on ajoneuvosta verovelvollinen. Lisävero määrätään noudattaen ajoneuvoverolain (1281/2003) 47 §:ssä säädettyä jälkiverotusmenettelyä

7 § Verovelvollisuus

Veron on velvollinen suorittamaan verokauden alkaessa rekisteriin merkitty ajoneuvon omistaja tai haltija.

Jos rekisteriin on merkitty sekä omistaja että haltija, haltija on verovelvollinen. Jos verovelvollisia on enemmän kuin yksi, he ovat yhteisvastuussa veron suorittamisesta.

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä ajoneuvoa tai rekisteriin merkitty tieto on virheellinen, verovelvollinen on se, jonka olisi tullut olla merkittynä rekisteriin ajoneuvon omistajaksi tai haltijaksi. Jollei omistajaa tai haltijaa voida osoittaa tai jos liikennekäytöstä poistettua tai rekisteröimätöntä ajoneuvoa on käytetty omistajan taikka haltijan suostumuksetta, eikä ajoneuvosta ole kannettu 1 momentin mukaisesti veroa verokaudelta, verovelvollinen on se, jonka käytössä ajoneuvon on katsottava olleen.

Verovelvollisuus päättyy sen verokauden päättyessä, jonka aikana ajoneuvon:

- 1) lopullinen poisto merkitään rekisteriin;
- 2) liikennekäytöstä poisto merkitään rekisteriin edellyttäen, että merkintä on voimassa verokauden viimeisenä päivänä;
- 3) omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että seuraavalle verokaudelle vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 4) verovapautuksen edellytykset alkavat; tai
- 5) ajoneuvo on ilmoitettu anastetuksi edellyttäen, että tätä koskeva rekisterimerkintä on voimassa verokauden viimeisenä päivänä.

8 § Viranomaiset

Liikenteen turvallisuusvirasto vastaa verotuksen toimittamisesta, veronkannosta, verovalvonnasta ja muista tässä laissa säädettyistä viranomaistehtävistä, jollei tässä laissa toisin säädetä. Ahvenanmaan

maakunnassa vastaavia tehtäviä hoitaa Ahvenanmaan valtionvirasto. Tältä osin Ahvenanmaan valtionvirastoon sovelletaan, mitä Liikenteen turvallisuusvirastosta säädetään.

Tulli, poliisi ja rajavartiolaitos valvovat veron suorittamista ja oikeellisuutta.

Valtion etua valvoo muutoksenhakua ja oikaisua koskevissa asioissa Liikenteen turvallisuusviraston veroasiamies.

9 § *Eräiden lakien soveltaminen*

Jollei tässä laissa toisin säädetä, sovelletaan yhteisvastuullisiin verovelvollisiin, kevyiden moottoriajoneuvojen verosta vapaisiin ajoneuvoihin, veron kanton, perintään, veronkorotukseen, jälkiverotukseen, ennakkoratkaisuun, oikaisuun, vammaiselle myönnettävään vapautukseen, muutoksenhaakuun, avustaviin tehtäviin, valvontaan, käyttökieltoon, veronkiertoon, veronhuojennukseen, pienimpään perittävään, maksuunpantavaan ja palautettavaan määrään, veroa koskevien tietojen julkisuuteen, sähköiseen allekirjoitukseen sekä rangaistuksiin mitä ajoneuvoverolain 5 §:n 4 momentissa, 12, 15, 21 – 25, 30, 35 – 37, 45 - 47, 48 – 52, 54 – 55, 56 §:n 3 momentissa, 57 - 63 ja 65 – 66 §:ssä säädetään ajoneuvoverosta.

Siltä osin kuin tässä laissa tai 1 momentissa mainituissa ajoneuvoverolain säännöksissä ei toisin säädetä, sovelletaan kevyiden moottoriajoneuvojen veroon soveltuvien osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään, samoin kuin mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvojen luokitteluun sekä ajoneuvojen rekisteröintivelvollisuuden sovelletaan ajoneuvolakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä sekä tieliikennelaissa (267/1981) ja sen nojalla säädettyjä perusteita. Ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai joiden olisi pitänyt olla rekisteröityinä Ahvenanmaan maakunnassa, sovelletaan vastaavasti, mitä Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä säädetään.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verotustietojen käyttöön ja luovutukseen sovelletaan soveltuvien osin, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa säädetään.

10 § *Voimaantulo*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20.

2.

Laki ajoneuvoverolain 21 ja 57 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverolain (1281/2003) 21 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1317/2011, ja
lisätään 57 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1327/2009, uusi 2 momentti seuraavasti:

21 § Verolipun ja muun ilmoituksen tai päätöksen lähettäminen

Liikenteen turvallisuusvirasto lähettää verolipun, muun ilmoituksen ja päätöksen ajoneuvoliikenne-rekisteriin, yritystietojärjestelmään tai väestötietojärjestelmään merkityllä osoitteella. Muu kuin yksityishenkilö voi ilmoittaa Liikenteen turvallisuusvirastolle kirjallisesti ajoneuvoveron laskutusosoitteen. Jollei muuta näytetä, asiakirjan tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun virasto on antanut asiakirjan postin tai muun vastaavista tehtävistä huolehtivan sopimuskumppanin kuljetettavaksi.

57 § Valvonta

Valvovat viranomaiset voivat valvoa ajoneuvoveroa kuvaamalla tai muuten tallentamalla teknisin laittein tietoja liikenteessä olevista ajoneuvoista. Automaattinen kuvaaminen tai kuvan tai muun valvontatiedon tallentaminen voi olla jatkuvaa tai toistuvaa. Kuvaaminen tai muun tiedon tallentaminen ei kuitenkaan saa kohdistua kotirauhan piirissä oleviin paikkoihin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .